

[Alfred Hansen]

naturlig strukturtilpasning. For det fjerde kunne man nævne, at det giver gode argumenter for at indføre økonomisk demokrati og overskudsdeling ud fra den – måske meget logiske – tankegang, at hvis lønarbejderne og lønmodtagerne generelt over deres selvangivelser og skattebillet skal være med til at finansiere danske erhvervsvirksomheder, så er det også forståeligt, at nogle af dem ønsker at få del i et eventuelt overskud eller i hvert fald få indflydelse på, hvordan virksomhederne skal ledes. Så de, der ikke ønsker socialdemokratiets ØD-model, en statslig ØD-model, må naturligvis sige nej til enhver form for økonomisk indblanding fra statens side i private virksomheder. Hvis ikke man gør det, er det udtryk for en dobbeltmoral; så er man inkonsekvent.

Man kunne spørge ministeren – men det ville være overflødig, for jeg kender selv svaret – om ministeren har disse penge, om det er sådan, at de penge, ministeren her beder om at få til stålvalseværket, brænder i ministerens lomme for at komme ud og blive investeret. Jeg vil tippe på, at svaret bliver, at vi rent faktisk ikke har de penge. Det betyder, at der bliver en endnu større afstand imellem de forventede indtægter og de frygtede udgifter for staten i år og næste år.

Der er altså ikke tale om, at vi har penge. Der er tale om, at man sælger skindet, før bjørnen er skudt. Jeg kunne så spørge ministeren – det er ministerens afgørelse, om han har lyst til at svare på det – hvor regeringen mon kunne tænke sig at hente de penge, som man nu pludselig må se i øjnene at man skal af med; man har jo i forligspartierne besluttet, at man nu vil give denne subsidiering. Det er altså udgifter, som man ikke har regnet med, da finansloven blev vedtaget; hvordan har man tænkt sig at finansiere dem? Skal vi forvente øget skattebyrde i de kommende år bl. a. som følge af denne ekstra udgift? Skal vi se i øjnene, at vi allertidligst i næste samling skal have en ekstra stor afgiftsbuket, eller hvordan? Eller vil man optage lån? Eller vil man sende endnu flere statsobligationer ud på markedet og på den måde låne penge hos den hårdt plagede danske befolkning og se i øjnene, at den investerer i statsobligationer i stedet for almindelige obligationer, hvorved der skabes grobund for kursfald og rentestigninger på det almindelige obligationsmarked, hvilket bety-

der, at det bliver endnu dyrere at bygge, bliver endnu vanskeligere at låne penge, hvilket igen vil afstedkomme større arbejdsløshed inden for byggesektoren?

I dag kan man i Jyllands-Posten finde tre specielle sider, tre sider, som umiddelbart ligner hinanden, og som tæller i alt 18 spalter. Ligheden i indholdet på disse spalter går ud på, at der er tale om tvangsauktioner over virksomheder, parcelhuse, handelsforetagender m.m. Når jeg siger det, er det ikke, fordi jeg synes, at regeringen nu også burde tage ud at hjælpe dem, for statskassen er jo ikke en brønd, man bare kan pumpe penge op af – statskassen har ikke én eneste krone at dele ud af mere, end den får ind – men det fortæller mig, at krisen i det danske samfund er mangesidig. Den omfatter ikke bare stålvalseværket; mange andre små og mellemstore virksomheder må hver dag se i øjnene, at de ikke kan eksistere. Over for dem har man ikke noget som helst eksempel på at der har været udøvet ambulancetjeneste fra regeringen; det er kun, når det er store virksomheder med store koncentrationer af medarbejdere. Men der er vel sådan set ikke nogen forskel på, om man har en virksomhed med 2.000 ansatte eller man har hundrede virksomheder hver med tyve ansatte.

Men dette her er voldsomt. Vi har tidligere haft store diskussioner om tilskud til B&W, som også er en stor virksomhed, og det er i allerhøjeste grad beklageligt, at disse mange gode og dygtige arbejdere må se i øjnene, at deres arbejdsplads ikke er rentabel. Jeg kan dårligt forestille mig, at der er nogen, der i dette folketing kunne drømme om at bevilge så mange penge, som der her er tale om, til stålvalseværket uden at fremsætte ønske om at få udarbejdet en hvidbog. Det gjorde man ved B&W, men et flertal i folketinget afslog at få udarbejdet en hvidbog om B&W. Der er helt klart en parallel mellem B&W og stålvalseværket, en parallel på den måde, at staten engagerer sig. Jeg skal i øvrigt ikke trække andre paralleller – det er jeg ikke kompetent til – og jeg vil ikke håbe, at der kan trækkes paralleller på andre felter end det rent økonomiske, men dér er i hvert fald en parallel.

EFs Ministerråd, siger ministeren i sine bemærkninger, har erklæret åbenbar krise på stålområdet. Ja, det er da klart. Det vil uvilkårligt ske, når der laves arrangementer,